

Iraks muligheder for at producere og oplagre biologiske og kemiske våben og at ødelægge Iraks muligheder for at ødelægge sine naboer med biologiske og kemiske våben. Det er sigtet, og det er et sigte, som regeringen og jeg selv synes, vi godt kan være bekendt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren mente, at man først havde drøftet det folkeretlige og bagefter fået en henvendelse fra USA. Når jeg mener, jeg har ret i, at den politiske beslutning var truffet på forhånd, er det på baggrund af, at forsvarsministeren allerede længe forinden – jeg står her med et udklip fra Berlingske Tidende, det tog lige et sekund at finde det frem – havde signaleret i pressen, at når der kom en henvendelse fra USA, ville det medføre et ja fra dansk side.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes stadig ikke, vi fik noget klart svar på, om regeringen er enig i, at det er en korrekt kurs, der føres over for Irak, og om den kan føre til de mål, man siger, man gerne vil nå. Men for at man ikke skal tro, det er venstreorienteret propaganda, kan jeg citere Berlingske Tidende fra november 1997, hvor H.C. Nielsen fra Forsvarsakademiet siger, at spørgsmålet er, om en politisk-strategisk linje over for Saddamstyret ikke vil bringe lige så mange resultater som våbenkontrollen, og også nævner, at nu har irakerne fået straf nok, og at man er nødt til at overveje at bruge andre midler. Jeg vil spørge igen: Må vi ikke indrømme, at den kurs, der hidtil har været ført, har ført til det modsatte af de mål, man ønskede at nå, og er det ikke på tide, man begynder at overveje en anden linje i stedet for at eskalere den fejlagtige linje, man har fulgt indtil nu?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Den 23. januar i år er en ganske afgørende dato, for det er den dato, hvor FN's våbeninspektører meddeler Sikkerhedsrådet, at de forhindres i at udføre de opgaver, de er pålagt, og opgiver videre bestræbelser på at udføre deres opgaver. Den 23. januar 1998 er derfor et meget vigtigt tidspunkt i hele udviklingen af Irakpolitikken, og det synes jeg også hr. Keld Albrechtsen og hr. Frank Aaen skal lægge mærke til.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til miljø- og energiministeren:
»Hvad agter ministeren at gøre for at styrke indsatsen til nedbringelse af affaldsmængderne og miljøbelastende stoffer i affaldet, øge genanvendelsen af det affald, der bliver produceret og herved reducere afbrændings- og deponeringsbehovet?«

Af Anni Svanholt (SF), Helen Beim (S), Bodil Thrane (V), Niels Jørgen Langkilde (KF), Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Aage Brusgaard (FP), Bent Hindrup Andersen (EL), Addi Andersen (CD) og Ole Donner (DF).

(Forespørgslen anmeldt 29/1 98. Fremme af forespørgslen vedtaget 4/2 98).

Anden næstformand (Henning Grove):

Efter ønske skal jeg fastsætte forlænget taletid til 10 minutter for ordførerne i første omgang og 5 minutter i anden omgang.

Begrundelse

Anni Svanholt (SF):

Regeringen har fremlagt en redegørelse, som gør status over 10 års affaldspolitik, og situationen er, at der fortsat produceres enorme mængder affald i Danmark. Affaldsmængderne stiger år for år. I 1993 udgjorde de samlede affaldsmængder 9,6 millioner t, i 1995 var de samlede mængder opgjort til 11,2 millioner t, og nu kan vi konstatere, at der blev produceret 12,9 millioner t affald i 1996, altså endnu en stigning. Stigningen fra 1995 til 1996 skyldes affald fra bygge- og anlægssektoren, og godt halvdelen af stigningen skyldes affald fra de